

РЕШЕНИЕ

№ 634

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 17.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **11256** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).
Образувано е по жалба на Н. К. Б. от [населено място], действаща чрез адв. Р. Н. Н. - САК, срещу Решение № 1040-21-557/20.07.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град, с което е отхвърлена жалбата и срещу Разпореждане № РВ-3-21-01141696/07.06.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което на жалбоподателката е разпоредено да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване, изплатено за времето от 19.06.2017 г. до 22.12.2018 г., в размер на главница от 4 309.49 лв. Жалбоподателката твърди, че оспореното решение е постановено в нарушение на материалния закон и в нарушение на изискванията за форма. Обосновава се, че жалбоподателката е имала качеството „осигурено лице“, тъй като е имала валиден трудов договор и е извършвала трудова дейност, доколкото по преписката нямало доказателства, че трудова дейност не е извършвана. По подробно

изложени съображения се прави искане съдът да отмени решението и потвърденото с него разпореждане. Претендират се разноски по делото.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ-С. град чрез процесуалния си представител юрк. П. оспорва жалбата като неоснователна по мотивите изложени в оспореното решение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема за установено следното:

За жалбоподателката от „БЕЛЛА ИНС“ ЕООД е регистрирано уведомление по чл. 62, ал.5 от КТ за сключен договор от 21.03.2016г. на длъжността „продавач интернет търговия“ с възнаграждение в размер на 2600лв. Подадено е уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 17.06.2019г. В периода на 21.03.2016 г. - 16.06.2019 г. „БЕЛЛА ИНС“ ЕООД в качеството на осигурител е подавало данни за жалбоподателката по чл. 5, ал.4, ал.1 от КСО, въз основа на които на жалбоподателката са изчислявани и изплащани парични обезщетения в размер на общо 4309.49лв. по предоставени от „БЕЛЛА ИНС“ ЕООД болнични листи. Конкретно от „БЕЛЛА ИНС“ ЕООД за Н. Б. в ТП на НОИ - С. град са представени Удостоверения приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) по болнични листове с № E20170656175, № E20181963019, № E20181963057 с данни относно правото на парично обезщетение. Периодите на временна нетрудоспособност са както следва: 19.06.2017г. до 18.07.2017 г. вкл., от 09.11.2018 до 22.11.2018г. вкл. и от 23.11.2018г. до 22.12.2018г. вкл.

При осъществяването на последващ контрол относно спазването на осигурителното законодателство е извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване (ДОО) от контролен орган на ТП на НОИ - С. град на „БЕЛЛА ИНС“ ЕООД, приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-01061366/19 01.2022 г. Видно от отразеното в протокола, при проверката е установено следното:

Осигурителят „БЕЛЛА ИНС“ ЕООД е вписан в ТР на 10.06.2005 г. на основание Решение № 1491 от 10.06.2005 г. на Благоевградски окръжен съд по ф.д. 764/2005 г. Едноличен собственик на капитала и управляващ дружеството първоначално е Б. Нечкова П.. След няколкократни смени на собственика, от 21.03.2011г. собственик и

управител на дружеството става С. И. Н. – лице, което по данни от търговския регистър е собственик на 132 дружества, от които със статут „развиващи дейност“ са 41, седем са с прекратена търговска дейност и обявени в несъстоятелност, а останалите – неактивни и/или заличени. При справка в информационната система на НОИ е установено, че С. Н. не е декларирал начало на осигуряване като управител на „БЕЛЛА ИНС“ ЕООД. За същия са подавани уведомления по чл. 62 от КТ от трети дружества за сключени договори на различни длъжности като монтажник, шофьор, кофражист, общ работник и други подобни, с осигурителен доход близък до минималния осигурителен доход.

От 21.03.2013г. за управител на дружеството в ТР е вписан В. Х. Н.. По данни от ТР В. Х. Н. е собственик и/или управител на 42 дружества, от които 9 са с прекратена търговска регистрация. Подобно на собственика на дружеството, Н. не е декларирал начало на осигуряване като управител на „БЕЛЛА ИНС“ ЕООД. За същия са подавани уведомления по чл. 62 от КТ от трети дружества за сключени договори на различни длъжности като напр. продавач в магазин, водач на товарни автомобил и други подобни, с осигурителен доход близък до минималния осигурителен доход. За периода 2008г. – 2013г. Н. е изпълнявал длъжности по трудово правоотношение като „стажант –адвокат“, „адвокатски сътрудник“ при осигурители Р. Н. Н., П. В. М. и Адвокатско дружество „М. и Н.“ с осигурителен доход близък до минималния за съответните периоди. На 17.04.2013г. по партидата на дружеството е публикувано писмо от СГС до АВ към ТР за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на дружеството. По партидата на дружеството няма публикувани годишни финансови отчети.

При извършена проверка в информационната система на НОИ е установено, че за периода м. 06.2015г. до м. 05.2019г. от името на „БЕЛЛА ИНС“ ЕООД са подадени уведомления за сключени договори със 157 лица на длъжност „продавач – интернет търговия“ с декларирани възнаграждения в размер на максималния осигурителен доход за съответния период. Всички правоотношения са прекратени до 17.06.2019г. За периода от м. 06.2015г. до м. 06.2019г. вкл. Няма данни за внесени осигурителни вноски по фондовете на ДОО в общ размер на 1 523 244.13лв. В същото време са платени парични обезщетения и помощи от ДОО по предоставени от осигурителя

болнични листи за временна нетрудоспособност в общ размер на 107 013.46лв. общо 56 лица, една от които е жалбоподателката.

В хода на извършената проверка, включително и чрез изискана информация от ТД на НАП не са установени данни за реално осъществявана търговска/стопанска дейност от дружеството. Не са установени доказателства за изплащане на трудови възнаграждения в размери равни на максималния осигурителен доход на лицата назначени по трудови правоотношения. От направената справка в ИС на НАП е установено, че по отношение на дружеството няма данни за регистрирани търговски обекти за периода след 2005 г.; дружеството няма регистрирани ЕКАПФ. С представената декларация от управителя на „БЕЛЛА ИНС“ ЕООД е декларирано, че дружеството няма банкови сметки. Не са установени приходи и разходи от търговска и стопанска дейност, а единственият разход по икономически елементи е разходът за заплати и задължения към ДОО, ЗО и ДЗПО, които не са били погасени.

На база установените в рамката на проверката обстоятелства, с Констативен протокол № KB-5-21-01061366/19 01.2022 г. от контролен орган на ТП на НОИ е прието, че лицата, за които са подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО не са били осигурени по смисъла на осигурителното законодателство и че осигурителните вноски, в случая са недължими, тъй като не са възникнали осигурителни правоотношения. В тази връзка, на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, от контролен орган на ТП на НОИ - С. град, са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-0106423/19.01.2022 г. на осигурителя за заличаване в частност на подадените от осигурителя данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за жалбоподателката за периода 21.03.2016г. – 16.06.2019г.

Предписанията са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО и след изтичане на срока за изпълнението им са предприети действия от контролните органи на ТП на НОИ, в рамките на предоставената им от закона компетентност, за служебно заличаване по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

При тези обстоятелства е издадено Разпореждане № РВ-3-21-01141696/07.06.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което на основание чл. 114. ал. 2. т. 2 и ал. 3 от КСО е разпоредено Б. да възстанови добросъвестно получено парично

обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване, изплатено за времето от 19.06.2017 г. до 22.12.2018 г. в размер на главница от 4 309.49 лв. Разпореждането е мотивирано с обстоятелството, че Б. не е била осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл. 10, ал.1 от КСО - за лицето са били подадени неправомерно данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, като въз основа на същите на лицето неоснователно е изчислено и в последствие изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност.

Разпореждането е обжалвано по административен ред. С Решение № 1040-21-557/20.07.2022 г. на директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град жалбата срещу разпореждането е отхвърлена.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ–С. град, поради което е процесуално допустима.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърденото разпореждане издадено от ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С.-град, издадено въз основа на извършения последващ контрол по разходите по ДОО. Обжалвано е по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи

основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

При преценката на съответствието на акта с материалния закон, съдът съобрази следното:

Нормата на чл. 10, ал. 1 от КСО урежда, че осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. В практиката си Върховния административен съд трайно приема, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е то да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Лицето трябва реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. Респ. ако лицето не е извършвало трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване, то няма посоченото по-горе качество и не може да получава претендираните осигурителни плащания. Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г./ Жалбоподателката не е провела успешно пълно и главно доказване на относимия

доказателствен факт, а именно, че реално е осъществявала трудова дейност в полза на „Белла инс“ ЕООД. След като не е упражнявала реално дейност за това дружество правилно и законосъобразно ръководителят на осигуряването на контрола по разходите в ТП на НОИ – С.-град е постановил разпореждане за възстановяване на полученото обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване, изплатено за времето от 19.06.2017 г. до 22.12.2018 г. в размер на главница от 4 309.49 лв. Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания подлежат на възстановяване без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение от осигурените лица в случаите, когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

По изложените съображения съдът приема, че оспореното решение е законосъобразно и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена. При този изход от спора ответната страна има право на разноски. Същите са поискани своевременно от участвалия по делото процесуален представител. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК в полза на ответника следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите се определят по реда на чл. 24 от Наредбата за правна помощ и се присъждат в размер на 100 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, трето отделение, 15 - ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. К. Б., действаща чрез адв. Р. Н. Н. - САК, срещу Решение № 1040-21-557/20.07.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град, с което е отхвърлена жалба с вх. № 1012-21-1299 от 28.09.2021 г. срещу Разпореждане № РВ-3-21-01141696/07.06.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

ОСЪЖДА Н. К. Б. да заплати на Териториално поделение НОИ–С. град съдебни разноски в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14– дневен срок от получаването му пред

Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: